

Návrhy žalobkyne

Komisia navrhuje, aby Súdny dvor:

- určil, že si Maďarsko tým, že prostredníctvom a külföldről támogatott szervezetek átláthatóságáról szóló 2017. évi LXXVI. törvény (zákon č. LXXVI z roku 2017 o transparentnosti organizácií, ktoré prijímajú finančnú pomoc zo zahraničia), ktorého ustanovenia zavádzajú pre určité kategórie občianskych organizácií – a to pre tie z nich, ktoré priamo alebo nepriamo prijímajú zahraničnú finančnú pomoc vo výške prekračujúcej určitú hranicu – povinnosti registrácie, hlásenia a transparentnosti a ďalej stanovuje možnosť uložiť sankcie organizáciám, ktoré tieto povinnosti nespĺnia, zaviedlo zbytočne a bezdôvodne diskriminačné obmedzenia pre zahraničné granty v prospech maďarských občianskych organizácií, nespĺnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z článku 63 ZFEÚ a z článkov 7, 8 a 12 Charty základných práv Európskej únie, a
- zaviazal Maďarsko na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Zákon č. LXXVI z roku 2017 o transparentnosti organizácií, ktoré prijímajú finančnú pomoc zo zahraničia zavádza pre určité kategórie občianskych organizácií – a to pre tie z nich, ktoré priamo alebo nepriamo prijímajú zahraničnú finančnú pomoc vo výške prekračujúcej určitú hranicu – nové povinnosti registrácie, hlásenia a transparentnosti a tiež stanovuje možnosť uložiť sankcie organizáciám, ktoré tieto povinnosti nespĺnia.

Komisia začala 14. júla 2017 proti Maďarsku v súvislosti so zákonom č. LXXVI z roku 2017 konanie o nesplnení povinnosti.

Komisia, ktorá nepovažovala odpoveď Maďarska za uspokojivú, uskutočnila v konaní o nesplnení povinnosti ďalší krok, a síce, že 5. októbra 2017 zaslala Maďarsku odôvodnené stanovisko.

Komisia nepovažovala za uspokojivú ani odpoveď na odôvodnené stanovisko, a tak sa rozhodla predložiť vec Súdnemu dvoru, aby určil, že si Maďarsko nespĺnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z článku 63 ZFEÚ a z článkov 7, 8 a 12 Charty základných práv Európskej únie.

**Odvolyanie podané 21. februára 2018: CJ proti rozsudku Všeobecného súdu (prvá komora)
z 13. decembra 2017 vo veci T-602/16, CJ/Európske centrum pre prevenciu a kontrolu chorôb
(ECDC)**

(Vec C-139/18 P)

(2018/C 211/12)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Odvolyateľ: CJ (v zastúpení: V. Kolias, Δικηγόρος)

Ďalší účastník konania: Európske centrum pre prevenciu a kontrolu chorôb (ECDC)

Návrhy odvolateľa

Odvolyateľ navrhuje, aby Súdny dvor:

- zrušil rozsudok Všeobecného súdu z 13. decembra 2017 vo veci T-602/16, CJ/ECDC (EU:T:2017:893),
- v dôsledku toho zrušil hodnotiaci posudok z 21. septembra 2015, ak bude odvolanie vyhlásené za dôvodné,
- uložil ECDC povinnosť nahradiť všetky trovy prvostupňového konania aj odvolacieho konania.

Odvolyacie dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu odvolania odvolateľ predkladá štyri odvolacie dôvody:

1. Prvý odvolací dôvod sa zakladá na tom, že Všeobecný súd:

- nesprávne vyložil článok 3 ods. 1 v spojení s článkom 3 ods. 3 vykonávacích pravidiel ECDC č. 20, na základe čoho dospel k záveru, že v takých prípadoch ako v prejednávanej veci nemusí byť odvolacím hodnotiteľom predseda správnej rady,
- sa dopustil nesprávneho posúdenia skutkového stavu, keď rozhodol, že bolo v každom prípade nepravdepodobné, aby predseda správnej rady rozhodol v prospech navrhovateľa,
- nesprávne vyložil argument, že podriadený hodnotiteľa nemôže byť odvolacím hodnotiteľom, pretože nemá potrebnú nezávislosť od hodnotiteľa.

2. Druhý odvolací dôvod sa zakladá na tom, že Všeobecný súd:

- nesprávne vyložil článok 7 ods. 1 a článok 8 ods. 3 a 4 vykonávacích pravidiel ECDC č. 20, na základe čoho dospel k záveru, že hodnotiteľ môže ignorovať ciele a ukazovatele výkonnosti stanovené pre zamestnanca v predchádzajúcom hodnotiacom období,
- podporne, sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia skutkového stavu, keď konštatoval, že hodnotiteľ riadne zväžil ciele a ukazovatele výkonnosti.

3. Tretí odvolací dôvod sa zakladá na tom, že Všeobecný súd:

- nesprávne vyložil pojem „rozhovor“ v zmysle článku 8 ods. 9 vykonávacích pravidiel ECDC,
- podporne, sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď ako hodnotiaci „rozhovor“ kvalifikoval situáciu na strane ECDC, keď si spolupodpisujúci úradník len vyžiada od zamestnanca dokument, ktorý už má k dispozícii, zašle z mobilného telefónu zamestnancovi otázku „Ktoré aspekty hodnotenia výkonnosti považujete za nesprávne?“ a nepoloží žiadnu ďalšiu otázku potom, čo zamestnanec vecne odpovedal a ponúkol ďalšie, podrobnejšie informácie, v prípade, že by ich hodnotiaci úradník potreboval.

4. Štvrtý odvolací dôvod sa zakladá na tom, že Všeobecný súd:

- nesprávne vyložil článok 22a služobného poriadku, keď v podstate rozhodol, že aj keď zamestnanec poukazuje *in tempore non suspecto* na protiprávne nakladanie s financiami, predloží o ňom aspoň neúplný dôkaz a tieto tvrdenia sú pravdivé, je agentúra oprávnená postupovať tak, že jeho ročnú výkonnosť vyhodnotia osoby, ktorých sa jeho tvrdenia týkajú.
- podporne, sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď usudzoval, že odvolateľove tvrdenia neboli urobené *in tempore non suspecto*, ani nie sú pravdivé, ani podložené dôkazmi, a že úradníci, ktorých sa tieto tvrdenia týkali, mohli aj napriek tomu neutrálne vyhodnotiť výkonnosť odvolateľa.